

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros petitsor tér-
fogata 12 fillér.

Bélyegdíj minden beiktatás
után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Tünetek a társadalomban.

Irta: BODON JÓZSEF.

Az emberi társadalom mint organizmus a fejlődés és hanyatlás, a virágzás és elsorvasd törvényeinek van alávetve. A haladás, melyet utjában tesz, a geometria hullámos vonalához hasonlít. Egyszer a vonal dombján, máskor a vonal alján van, de folytonosan halad végső célja felé.

Halad természetesen a mi társadalmunk is. De hanyatló századunk utolsó évtizedeiről aligha azt jegyzi majd fel a történetírás, hogy ennek a társadalma a hullámos vonal dombján állott. Nagyon sok tünet arra mutat, hogy ez nem lesz feljegyezhető róla.

Messze vezetne, ha ismertem akarnánk ezeket a tüneteket. Minden gondolkodó, minden figyelmes szemlélő láthatja a nélkül is, ha nyitott szemekkel kíséri utjában a társadalmat.

Az emberi élet széles országútján folyik a létért való küzdelem. Maga az ok, mely ezt a küzdelmet előidézi, a természet törvényeiben gyökeredzik és kiiríthatatlan lesz, míg csak két ember létezik a földtekén. Mert a ki a világra jött, élni is akar, s ehhez joga van. És nemcsak élni, hanem boldogulni is akar. Ezért küzd, ezért fáradozik. Míg ez a küzdelem az etikai határok közt folyik, míg a használt eszközök tiszták és becsületesek, addig semmiféle kifogás alá nem eshetik. De csakis addig. Mihelyt ezt a határvonalat átlépi és eszközei tisztátalanok, becsülésünkre többé számot nem tarthat. A tőkepénzes kétségtelenül helyesen eszelecszik, ha tőkét nem heverteti, hanem gyümölcsözőleg elhelyezi vagy hasznos vállalatokba fekteti. De ha megszorult vagy könnyelmű embertársaitól 60%-os kamatot kér és vesz pénze után, bizonyára nem becsületese eszeleketet művel, mert saját gyarapodását embertársainak a romlásán igyekszik elérni.

A létért folytatott küzdelemben nagyon sok ilyen 60%-os kamattal találkozhatunk. Nem mindig kamatok formájában mutatkozik, számtalan másféle alakot ölt magára. De a lényeg egy és ugyanaz. Ez a küzdelem tehát a mint szemünk előtt folyik, éppen nem tartozik az épületes látványok közé, mert a használt fegyvereken sok a szenny és piszok. Ha a phisikai világban úgy áll a dolog, hogy a nem tiszta karddal ejtett seb vérmérgezést okoz, éppen így áll ez az ember erkölcsi világában is. Ha az itt használt fegyverek tisztátalanok, beviszik a vérmérgezést a társadalom szervezetébe, hogy megkezdje romboló munkáját.

A kik a társadalom kör-tüneteivel foglalkoznak és kutatják a baj okait, mint például *Carlyle Tamás*, megállapították a diagnózist is. Nem egyéb ez, mint a meg-

gazdagodás mohó, esillapíthatatlan vágya. Az a tolongás, lárma, öklelés, mely az élet zibvásárján folyik, mind ebben a vágyban esücsösödik ki. Ez termeli és szórja szét aztán a bacillusokat a társadalom organizmusában. Mert a meggazdagodás egészségtelen vágya örökké éhes marad, falánkágát kielégíteni sohasem lehet. Legjellemzőbb vonása, hogy az eszközökben nem válogat, jó neki minden, csak vasas ládája dagadjon.

A mammonizmus méregként hat a társadalmakra és kiül az emberekből minden nemesebb, minden eszményi után való törekvést. És miért? A *Faraók*, a *Dáriusok*, a *Kleopatrák* mesés kincsei hol vannak? Sehol. Az alkotások, melyeket ezek a mesés kincsek létrehozta, hol vannak? Sehol. Pedig ezekért a kincsekért patakokban ömlött az ember vér, országok, népek pusztulásából halmozódtak össze; millió és millió rabszolga nyögött miatta, vérezve a korbács alatt, kenyéren és vizen tengetve nyomorult életét, mely minden teremtett lény életénél nyomorultabb volt.

És a *Homér* szellemi kincsei hol vannak? Mindezt az egész földkerekségén, a hol művelt ember él. Mint egy kiapadhatatlan emlőből, néhány ezer év óta táplálkozik belőle az emberiség lelki világa és táplálkozni fog az idők végéig.

Egyik társadalom bölcseleti munkájában azt mondja *Carlyle*, hogy „az ember rendeltetése a földön nem a boldogság, hanem a viszonyok alakulása folytán neki jutott munkakör betöltése és kötelességeinek hű, odaadó teljesítése.“

Ezt a ridegnek látszó axiomát századunk egyik legnagyobb elméje állította fel és a szilárd meggyőződés erejével bizonyította be helyességét. Egyéb eszméi nagy tért hódítottak nemzeténél és hódítanak ma is. Ez az egy ott áll, kissé zordon, de magas szépségében könyvének lapjain. De vajjon ott fog-e állani örökké? Talán nem. Talán lesz idő, mikor a holt betű életre kel, kiszáll a könyvből, hogy az emberiség áldásává legyen. A keresztény vallás legnagyobb, legbensőbb vívmánya az *emberszeretet* meghódította e már az egész földkerekséget? Ugyebár nem. Pedig magasztos fátyla közel kétezer esztendő óta hinti fényét az emberiség útjára.

Ha nem eszünk vizsgálatásainkban, a mi társadalmunk még nem érdemelt meg ez eszmék befogadására, sőt a talaj sines elkészítve a magvak számára. Ott, a hullámos vonal alján, ahol meggyőződésünk szerint korrunkban a magyar társadalom áll: az ember eszelekedtet az önérték vezeti, és a rugója csaknem minden tettének. Még az áldozatkészség, még a humánus eszelekedet sem őszinte, még ezekben is feltalálható az önzés rugója, csak kutatni kell utána. A jótékonyt nem magáért a jótékonytért gyakorolja a mai ember, hanem hogy

kedves neve a nyomtatott betű diesőségében részesüljön és közszájon forogjon. Alig lehet benne kétség, hogyha az újságok megszűnnének közölni az adományozók neveit, a jótékony adományok száma jelentékeny apadást mutatna.

De ezek még csak pörsenések a társadalom testén. Vannak fekélyek is, melyek már a rothadás tüneteit mutatják. A méregkeverők bűnpöre nagy tanulságokat rejt magában. A nyelv szegény arra, hogy az emberi természetnek ilyen fokú elvadulását kifejezhesse. Hol van a vallás, hol van a hit, hová lett az erkölcs, ha az emberi állat ilyen eszelekedetekre is képes? S mi adta undorító kezükbe a mérget, hogy gyermek az anyját, anya a gyermekét, testvér a testvérét megfossa életétől? A *pénzvágy*. Mert nem éheztek, meg volt a mindennapi kenyér, sőt ennél több is. Tehát csakis a *pénz*, egyedül a *pénz*. Az a hitvány, az a piszkos pénz, mely a temetkezési egyletek pénztárában hevert, nem is álmodva, hogy bírhatásaért odakinn a társadalomban gyilkoló méreghez nyúl az anya, a testvér, a gyermek és a hitves. A művész esetet feshet-e ennél iszonytatóbb képet? *Verescsagin* csataképei, halomra hányt emberhullái, vonagló törzsei, a tájdalomtól eltorzult arcok, a patakokban ömlő embervér minden borzalmassága mellett nem olyan iszonyú: mert tudjuk, hogy ott ember küzdött ember ellen az életért. Utálat ébred bennünk ezeknél is, de a háboru ellen, mely ezeket az iszonyúságokat megteremtí. De mit érezünk akkor, ha arra gondolunk, ami abban a derék kedves magyar városban végbement?

Térjünk vissza a pörsenésekre, melyek elég bőven tarkítják a társadalom testét. Ennél a kép már nem olyan sötét, sőt a humor derije is felesillan olykor benne.

Kiállunk a fórumra és nagy hangon hirdetjük, hogy a közérdek szolgálatában ennyit és ennyit fáradoztunk, s kérjük, sőt követeljük a jutalmát. Ha kutatunk a fáradás okai és rugói után, hát éppen a *közérdek* az, a mit hiába keresünk, mert ennek a helyén, olykor nem is valami sürü fátyollal takarva, ott látjuk pislogni az *önérdeket*.

Helyzetet és befolyást akarunk magunknak teremteni minden áron, ha másként nem sikerül, hát *ököllel és könyökkel*. És ezt elnevezük az egyén érvényesülésének. Hogy az ököl és könyök harezta lélekemelő látvány nem lehet, az természetes. De az ököl működésének logikai folyamánya is van, ez pedig már a komikum derült határvonalait érinti. Két lyukat lövünk a levegőbe, vagy egyáltalában nem lövünk egy lyukat sem, az ádáz pisztolyok mozdulatlanul maradtak markunkban. Más esetben egy-két karcolás esik halandó porhüvelyünk nemes vagy éppen nem nemes részén és mint a századvég modern lovagjai térünk haza a csata színhelyéről. A konyhák és műhelyek bámész népe az utcán ácsorog,

TÁRCZA.

Két hullám.

I.

Szürkület.

Mondjad, mi bántja tiszta lelked?
Mondjad, mivel bántottalak meg?
Mondjad, méltatlan voltam én?
S a béküléshez nincs remény?

Neheztelés rejtelmes árnya
Szállott közénk. Kezdsére vársz. S a
Harag tüzet élesztgeted,
Hogy csak szakítsak én veled.

Ne várd, ne várd! Az én szerelmem
Örökre ég, enyészhetetlen.
Oly sziv, hol hűség lángja nyit,
Tán megszakad, de nem szakít.

II.

Sötétség.

A víz kioltja a tüzet, a fényt az éjszaka.
A lélek lángoló tüzet közönynek bánata.

Lángolt az én szerelmem is, mindég reménytelen,
A míg kioltá szent tüzet a bű, a győtrelem.

S már hasztalan derítne rá a végzet új napot,
Fájdalmat termő éjeken szívem kihamvadott.

Juhász László.

Visszaemlékezés.

Irta: WIESINGER KÁROLY.

1865-ben tanulmányaim befejezése után, egy éven át a hallei egyetem rendes hallgatója voltam. Betegeskedésem egy már végzett orvosi növendékkel közelebb ismeretségbe hozott, mely viszony később szoros barátsággá is fejlődött. Közös sétáinkat legszívesebben a Halle mellett elfolyó Saale partján tettük, annak a folyó partján,

melyről Kugler Ferenc diákdalában ekképen zeng: „An der Saale kühllem Strande, stehen Burgen stolz und hehr!“*) Magasztalván a költő e dalában Saaleck és Rudelsburg nevezetes romjait. Az ilyen séták alkalmával mi bizony mindenféle dolgokat említettünk és különösen mindegyik közülünk a maga szakmájából való témát hozott elő, melytől mi azután részletesen meg is beszél-tünk. De miután ez nem birt közös érdekekkel, kellett olyan tere lépnünk, mely bennünket kell, hogy közösen érdekeljen. Ilyet csakhamar meg is találtunk a természet-tudományban. Ez iránt mind ketten érdeklődtünk: ő mint szakmájába vágó dologról, én pedig mint szakmám kívüli kedvenc tárgyról.

Megjegyzendő, hogy Darwin művei azon időben roppant nagy feltűnést okoztak: a sajtó, az egyetem kitűnő tanárai, a művelt közönség, az egyetem polgárságának egy tetemes része csak Darwin műveiről beszélt. A vélemények, mint ily alkalommal szokás, szétágazók voltak, pro és contra valának a nézetek. Igen természetes, hogy mi is ezen themáról beszél-tünk. Ez alkalommal az én doktorom elkezdte Darwin nézeteit fejtegetni, kiemelve azon természettudományi igazságokat, melyek az életfejlődés fokozatos emelkedését érintik, és melyek a legegyszerűbb képződménytől a legmagasabb fejlődésig haladnak. „Darwin érdeme, mondá az én doktorom, hogy ő azt a kétségbevonhatlan igazságot axiomává emelte, miszerint a legegyszerűbb őslények alakjai lassankénti átmenetek által az utánuk következő nemzedékekben mindig gazdagabb fejlődési fokot értek el. A szülők testi és lelki tulajdonságainak átöröklése még az állatoknál is bebizonyított természeti törvényként állította fel a híres természettudós. Hasonlóképp Darwin érdeme az is, hogy ő bebizonyította azt, a mit előtte a világ még nem tudott, miszerint minden természeti erő és anyag megsemmisíthetetlen, még az anyag látszólagos megsemmisülésénél is csak annak az alakja változik meg. Ugyancsak igaz van Darwinnak, midőn az alkalmazkodás törvényét találta fel. Tagadhatlan, hogy minden lény a világban levő viszonyokhoz, környezetéhez és életmódjához alkalmazkodik

*) A Saale hűvös partján állnak várak büszkén és fénségesen!

és ezen alkalmazkodás még egyes testrészekre is átvihető, mint pl. a szem a világosság törvényéhez van alkalmazva.“

— De nem hallgathatom el — mondá az én orvos barátom — azt a különbséget sem, mely az állat és ember között van, a mit Darwin, vagy nem emel ki elég világosan, vagy ha itt-ott meg is érinti ezt, még ebből is az ember csak az állattal való azonosságra következtethet. Már pedig szerintem, — mondá az én doktorom, — nagy különbség van az ember és állat között. Minden érzéki észrevétel és lelkiműködés az állatnál csak egyoldalulag van kifejlődve, ellenben az ember szellemi működése egy sokoldalú összhangzatos egészet képez. Legyen az állatnak látási-, szaglási- és érzőtehetsége akármilyen rendkívüli finom és éles, érzéki észre-vételei mégis csak egyes benyomásokra vezethetők vissza, melyek a természeti ösztönt vagy kielégítik, vagy annak ellenszegülnek. De ezen benyomások az állat részéről soha sem értékesítettnek fogalomképzésre, vagy pedig szellemi nézet alakítására. Ellenben az ember szórványos tapasztalatokat fogalommal egyesíti, az egyes tüneményekről azokta és a természeti törvényekre következtet; alkot magának eszményi fogalmat az igazról, jóról és a szépről! eszméit és fogalmait szavakba önti, hogy a nyelv által azokat az utódok számára szellemi közkinésessé tegye. Ezt a különbséget — mondá az én mentorom, — még Vogt ellenében is fentartom — s ezzel elbucszott tőlem.

Másnap az időjárás kedvezvén, megint a szokásos sétánkat folytattuk. Ez alkalommal az én doktorom a zengő hegyeket említette. — Micsoda zengő hegyek? — kérdém. En ugyan erről is már valamit olvastam, de ezt csak mesének tartottam, körülbelül olyanak, mint Memnon aethiopiai király oszlopáról szóló mondát, melyről azt beszéltek, hogy ez napfelmente előtt sirt, azaz: zengett. — S mégis valóság. — mondá az én doktorom — hogy vannak zengőhegyek, nem ugyan nálunk, hanem Ázsiának Szinai nevű félszigetén. A Vörös tenger közelében ugyanis Tur nevű város észak-nyugati részén a tenger színétől 120 méter magasságra emelkedik Dsebel-Nakusz, porlandozó homokkőből álló hegy. A benszülöt-

mert tudja a csata óráját, sőt percét is. A kasszir-kisasszony újságolta el a borbély-legénynek s tíz perc alatt mint a futó tűz terjedt el az adáz küzdelem rémhíre. Látták az iszonyu szándékkal elrobogó fogatokat s pattogató kukoriczát ropogtatva várták az eredményt. A kép teljességéhez nem hiányzik egyéb, csak az a riadó éljen kiáltás, ami elmaradt.

Társadalmunk mai berendezése és uralkodó fogalmaink mellett kétségtelenül szükség van az elégtétel szerzésnek arra a módjára, a mely csakis fegyverrel intézhető el. A családi életében vagy házi szentélyében megsértett művelt férfi előtt más út nem áll, mert vannak esetek, mikor az okot még annak a bizalmas barátjának sem mondhatja meg, a kit tanuul kért fel sérelmének fegyveres elintézéséhez. Ha bármennyire meg van is győződve róla, hogy az általa választott elégtétel szerzés barbár, igazságtalan és a becsület helyreállítására nem alkalmas, mégis ezt fogja választani örökkön örökké. Mert férfi becsületén ejtett sebet nem viszi, nem viheti a törvényszék termébe.

Mindezekkel csak azt akartuk jelezni, hogy nagyon komoly, nagyon megéreható ok nélkül kétségtelenül az áldott levegőbe lyukat lövöldözni, vagy a Körner-féle légy nélküli pisztolyokat megsétáltatni kint a mezőn. Könnyen rozsdát kaphatnak.

Az ugynevezett régi jó időkben másként ment a dolog. Az ember érvényesíteni akarta magát akkor is azon a téren, a melyre hajlamai vagy képességei vitték. De úgy vélte, hogy ezt egyéni benső értékével, becsülettel munkásságával, erkölcsi életének tisztaságával érheti el. Nem pedig ökölrel és könyökkel. Ezek a tulajdonságok szereztek meg számára a helyet és befolyást a társadalomban. A bizalmat nem kérték vagy követelték, hanem önként kereste fel az őket ott, ahol találta. Némelyeket az ekeszárvánál, másokat az íróasztaluk mellett.

Mi úgy véljük, hogy ennek így is kell lenni és nem másként. Még pedig azért kell így lenni, mert az ököl és könyök nem pótolhatja az egyéni benső értéket, az értelmi erőt és jellemzőtlenséget, melyek a közpályá emberénél feltétlenül megkívánatnak. Aztán az ökölrel és könyökkel szerzett befolyás és helyzet nem lehet tartós és valódi értéke csakis annak a bizalomnak van, a melylyel önként, a saját elhatározásukból ajándékoznak meg embertársaink. A társadalom pedig akkor cselekszik helyesen, ha a közjeje furakodó ökölrel és könyökkel erővel visszautasítja és azt mondja neki: várj, míg felfedezem benned azokat a tulajdonságokat, a melyek rám nézve szükségesek tesznek. Akkor majd én hívlak.

Deák Ferencz egy alkalommal nem fogadta el a képviselői mandátumot, mert a választásnál egy pár csöpp embervér folyt. Neki elég volt az a pár csöpp vér, elég volt egy zalamegyei hazafi bevert koponyája, hogy visszavonuljon. Napjainkban a katonaság és esendőrök sortűzétől patakzó embervér is kevés. A honatya nyugodtan sétál be a t. Háza. Vértől ázott megbízó levelét lassacskán majd belepji az irattár pora.

*

Nem érzünk magunkban hivatást orvosszereket ajánlani a társadalom pörbeneséi és kelevényei ellen. Csak egy-két eszmét legyen szabad felvetnünk anyagul a gondolkodásra.

Abban a meggyőződésben vagyunk, hogy társadalmi bajokat csakis társadalmi intézmények orvosolhatnak a siker reményével, mert ezekben van meg az a szellemi erő, mely ehhez szükséges. Hazánknak csaknem minden városában és városkájában van ma már ilyen társadalmi intézmény a *Casinók* alakjában. Jól tudjuk, hogy ezek az egyesületek eredetileg nem abból a célból nyertek életet, hogy társadalmi bajokat gyógyítsanak; de nem találunk okot arra, hogy miért ne vállalkozhatnának rá. Sőt ha jól fogjuk fel az erkölcsi testületek magasabb hivatását, akkor némi kötelezettséget is látunk a vállalkozásra. Az egyes embert is hibáztatjuk, ha bajban levő embertársán nem segít, mikor módjában áll a segítség.

Mondjuk ki őszintén, hogy vidéki városainkban — a nagyobbak, az erősebb központok kivételével — alig van szellemi élet. A hol van is valami kevés, egészen üres és tartalmatlan.

A *Casinók* a helyi értelmiség gócpontjai s vidéki

városaink szellemi élete kizárólag ezekben a gócpontokban nyilvánul, mivel másutt alkalma sincs a nyilvánulásra. Hogy tisztán szórakozási gyűlöpontok legyenek, azt a *Casinók* megteremtője a nagy *Széchenyi István* sem akarta. Sőt ellenkezőleg, sokkal magasabb hivatást tűzött ki eléjük.

Nem szeretnénk félreértetni. Hogy egy szellemi vagy phisikai munkában kifáradt ember miben keres és talál szórakozást, üdülést, az kizárólag az ő egyéni dolga, melyhez senkinek semmi köze. Ennél a kérdésnél még a vélemény nyilvánítás joga is ki van zárva.

Mi csak annyit óhajtunk mondani, hogy a *Casinók* mint társadalmi intézmények és mint a szellemi élet gócpontjai a szórakozás mellett végezhetnének értékes munkáikodást is, melynek üdvös hatása a helyi társadalmak kétségtelenül megéreznék. A szellemi életnek azt a kis mécsesét, mely a *Casinók* falai között pislákol, miért ne lehetne tömörebb villamfényűvé átváltoztatni, hogy erős sugarakat árásson szét a helyi társadalmakra. Lehetetlen ez? Mi úgy hisszük, nem az. Csak egy kis akarat, csak egy kis erély kell hozzá és a villamos fény kigyulad a mécses helyén.

Akarat nélkül természetesen nem megy semmi; marad minden a régiben. Ezenként egy-két bankett, hosszabb rövidebb toasztokkal s a függöny legördül és megjelenik a színtéren a helyi sajtó, az apró hírságok szorgalmas legyezgetője. A sik tengeren ögyelgő ezthal-vadász nem érez mohóbb gyönyört a hajójához közelgető nagy barom bálna megpillantásakor, mint ő. Híz epóly kihalt, emberhangtalan a társasélet is, mint a sik tenger. Es imo egy bankett, egy bálna, melyből megtöltheti szellemi zsirosfazekát. Szinte hallható a toll kéjes esamesogása a leírásnál, melyből a világért ki nem hagyna semmit, megörökíti mindent, a fogpiszkálótól kezdve a pincérek frakkjáig, melynek némelyike tisztább is lehetett volna. A „mindvégig uralkodó vidám hangulat“ festésénél lázba esap át az élvezet; a toasztok szó szerint való közlésénél már nem is földi gyönyört érez. Ezekből el nem hagyna egy szóttagot, mert a szellemi zsiradékból valóban kár lenne egy csöppért is. A leírás befejező sorai hasonlítanak egy *Bethoven*-féle szimfónia végéhez, mikor az emelkedő hangok a hatalmas zongora utolsó akkordjaiban halnak el.

A következő évben ismét egy-két bankett, hosszabb-rövidebb toasztokkal s a függöny legördül és megjelenik a színtéren a helyi sajtó, melynek nem kellene összetéveszteni fontos hivatását a lakaj szerepével. A sajtó ne közzéessen asztalkendőt senkinek az álla alá, se nagyoknak, se kicsinyeknek, és ne hordjon tányért. Bizza ezt az inasokra, ő pedig végezze a maga komoly és nem könnyű dolgát a közélet ellenőrzése körül.

A bankettek megemléksését nem megrovásként s nem mint vádat hoztuk fel; mert ha magunk nem lelkese-dünk is tulságos mértékben a bankettekért, de azért el sem ítéljük. Fajunk vonásai közé tartozik a magnum áldomás, hát isten neki. Honfoglaló Árpád kezdte, csak hadd folytassák utódai is. Csupán egy kétségtelen tény óhajtottunk konstatálni, hogy felvetnünk a kérdést: *elegendő-e a szellemi életnek ennyi nyilvánulása egy társadalmi intézménnyel?*

Nemesak jelek, de tények vannak rá, hogy magok a *Casinók* nemmel felelnek erre a kérdésre. Látják a társadalom organizmusában terjedő kóranagyot és ébredni kezd hivatásuk érzete. Olvastunk mozgalmakról, melyek örvendetes bizonyosságai az ébredésnek. Egyik a párbaj elfajlása ellen foglalást s a stréberség, az inkorek cselekmények gyomlálását veszi fel munkaprogramjába. A másik az elszibadt vagy szunnyadozó szellemi élet felébresztésére kíván hatni. Mindezek nagyon üdvös törekvések.

Nálunk egy irányban szintén történt némi kezdeményező lépés, melynek kifejezett célja: a társadalmi osztályok közelebb hozása egymáshoz.

Méltó cél egy erkölcsi testülethez, de attól tartunk, hogy az óhajtott eredmény nem fog bekövetkezni, a mi társadalmi viszonyaink sajátos alakulása, meg egyéb okok miatt is.

Azoknak a megülepedett társadalmi rétegeknek az elhelyezkedése, a mint ma előttünk áll, évszázadok mun-

a völgyből felszálló árnyék az egész hegyeket el nem borítja és homályba takarja.

Egy szép tavaszi nap megint csak kieselt bennünket a Saale látogatott partjára. Ez alkalommal az én doktorom így kezdé beszédét:

— „Örökké sajnálom, hogy még eddig nem utazhattam a tengeren, hogy annak egy nevezetes sajátosságát észlelhettem volna: a tengervilágítást. Ennél felségesebb látvány nem igen képzelhető, mint mikor az ember az ég és föld között, a vizen célja felé haladva, a hanykolódó hajó által vont tüzes barázdát ülőhelyéről nyugodtan észlelheti. A tenger sok apró állatkája és a tenger vizének rothadó anyaga idézi elő bizonyos körülmények közt ezt a világítást. Tehát az apró állatok nyálkás burkolata sok más rothadó anyaggal együtt adja a tengernek azt a varázstüzet, melylyel ez képes az ember képzelőtehetségét elbájosítani. Az a sajátos, hogy ezen állatok közül egyeseknek a nyálkájuk, másoknak egyes testrészeik, míg másoknak megint egész testök világít.

Lehet, hogy még tovább is folytattuk volna sétánkat és így alkalma lett volna az én tudós doktoromnak érdekes fejtegetéseit tovább is velem közölni, hanem egy véletlen belenyújt meghiusítólag a mi közös sétatánkba: kitört az osztrák-porosz háború 1866-ban. A tanárok előadásait a háború megkezdése után — a félév ugyanis vége felé járt — részben beszüntették, az egyetemi ifjúságnak egy jelentékeny része a harzterre sietett s ezek között volt az én doktorom is; én pedig nagy akadályokkal küzdve, sok vesztést közt érkeztem haza.

Körülbelül 9 év előtt olvastam a „N. F. P.“ egyik számában dr. Volkman R. híres egyetemi tanár nekrológját, — nem ez volt a mentorom, hanem csak gyógykezelő orvosom, a kihez az én orvos barátommal közösen eljártunk és a ki nagyon érdeklődött dr. Balassa akkori híres pesti egyetemi tanár s általában a magyarok iránt. Egy marziális alak ezen Volkman, a kinek az ember 100 évet jósolt volna, férfi javakorában elhalt. Az én tudós orvos barátomról soha semmi hírt nem hallottam.

kája. Minden egyes réteg esökönnyösen ragaszkodik a maga előítéleteihez, tradícióihoz és az egyes rétegek műveltségi színvonala nem egyenlő. Erősen csalódik, a ki azt hiszi, hogy ezeket a társadalmi rétegeket úgy össze lehet keverni, mint egy pakli kártyát. Nincs erre mód és hatalom.

Keressük az érintkezési pontokat és megtaláljuk a thea vagy más egyéb című estélyekben. Helyes, mert valóban nem áll rendelkezésünkre semmi más eszköz. Ha megfigyeléseket teszünk ezeken az estélyeken, miket tapasztalhatunk? Először is azt, hogy minden egyes réteg keresi a saját nehézkedési pontját, az osztályához tartozókat és e szerint verődnek össze csoportokba. Ennél természetesebb semmi sincs, mert kint a társas életben így van napról-napra, tehát így lesz az estélyeken is, ha mindjárt hetenkint háromszor rendezünk is egy-egy estélyt. Ha már együvé hozzuk a különböző rétegeket, az érintkezést elkerülni természetesen nem lehet. Szívélyes szóváltások történnek itt is, ott is. A leereszkedett, vagy a szóhoz fűzött értelmet szándékosan mellőzzük. Nyájas, előékeny hang és modor uralkodik mindenfelé... aztán a magasabb társadalmi állású ur vagy urasszony egy hét múlva nem ismeri meg az iparos nejét az után. Olyan idegenekül haladnak el egymás mellett, mintha az egyik a déli, a másik az északi sarkról éppen most érkezett volna meg. Ha egy pohárba vizet, olajat és higanyt töltünk és összerázzuk, ezek az elemek kétségtelenül érintkeznek egymással, de mielőtt a mozgás megszűnik, minden egyes elem különvállik.

Az estélyeken történik egy kis érintkezés, de ezt nem viszik át a mindennapi életbe s a néhány esésze thea elfogyasztása után éppen ott vagyunk, ahol voltunk. Az ilyen siker nagyon közel áll a semmihez.

Es ez így lesz mindaddig, míg fogalmaink gyökereken át nem alakulnak; míg az embernek embertársaihoz való viszonya nemesebb, humánusabb alakot nem ölt; míg fel nem szivódik a vértünkbe, hogy ember és ember közt — társadalmi tekintetben — különbség nem létezik; míg az emberi gőg, a dölyf el nem tűnik a földről. Ha ugyan eltűnik valaha, a miben alapos kételeyünk vannak.

Minden művelt ember értéke, az erkölcsi tisztaság egyenlősége mellett egyenlő a társadalomban, legyen az egyik mesterségére nézve iparos, a másik miniszteri államtitkár. Rang, állás itt nincsen, az csak a hivatalos helyiség falai közt van.

Egy magas műveltségű, fennkölt gondolkodású mágnás asszony a folyó évtized elején irodalmi szalont nyitott. Célja az volt, hogy a magyar arisztokráciát társaséleti érintkezésbe hozza az író- és művészvilággal. A főváros társadalmában a magyar szellemi élet sugárgyűjtője lett volna az a szalon. E sorok írója abban a nézetben volt, hogy a nemes grófnő emelkedett szellemű törekvése aligha fog révparrtra jutni. Így történt. Pár éven át szépen ment a dolog, azután elaludt. Pedig itt megvolt az egyik főkéllék: a műveltség egyenlő színvonala, de azért a két külön világ társas érintkezését állandóvá tenni nem sikerült.

De a kísérletek eredménytelensége, a tartalmas törekvések hajótörése azt jelenték-e, ami a *Dante* pokláinak a kapuján áll: „*Hagyjatok fel minden reménytel!*“. A világért se jelenték azt. Az ember egész élete, a bölcsőtől a koporsóig nem az akadályok folytonos leküzdéséből áll-e? Hány sikertelen lépésünket kell újra meg újra megismételnünk? Mennyi göröngybe ütjük lábainkat, mennyi tövist kell kiszedni kezeinkből földi életünk küzdelmei közt, haladásunkban a kitűzött cél felé. És a természetben, Istennek összes teremtményeinél nem ugyanezt a küzdelmet látjuk e a parányi hangyától kezdve fel az emberig. Az akadályoknak nem egész légióján ment-e keresztül a százados tölgy, míg a kicsinyke mag az élet kutforrása felé emelte lombos koronáját? Mennyit tudna nekünk beszélni minden év gyűrűje a szenvedésekről, miket a tél zordon fagyában, a nyár viharában és perzselő hőségében ki kellett állania.

A tavasz úde zöldjében, a fakadó fűszálban ott van a remény is az ember számára. Minden kiserkenő fűszál azt mondja nekünk: eltaposhatok, de én életre kelek, mert ez a természet örök törvénye.

Ugyanílyen törvények uralkodnak az emberi társadalomban is. A nehézségek, az akadályok nem arra való, hogy kitűzött célunktól eltántorítsanak, hanem hogy még erősebb munkára serkentsenek. Az egyes ember számára kijelölt munkakör hű betöltése az egész társadalom javára szolgál, mert minden munkakör egy-egy léncszemet képez, melyből az egész áll elő. És jegezzük meg azt is, hogy kicsiny munkakör nem létezik; jelentősége, értéke meg van mindeniknek épen úgy, mint a természetben meg van a jelentősége minden teremtett dolognak, legyen az parány vagy óriás.

Kötelességet véltünk teljesíteni e töredékes jegyzetek közrebocsátásával, mert abban a hitben élünk, hogy a felvetett kérdések megérdemlik a komoly megfontolást és a cselekvést.

Meg vagyunk győződve arról is, hogy e kérdések körében époly nemes, mint jelentékeny szerep vár művelt asszonyainkra. Gyöngédtelenséget követnénk el, ha megjelölnénk ezt a szerepet. Az ő szellemük finomsága megtalálja azt minden kalauz nélkül is. A társadalmi életnek tartalmát a férfi adhat, de szebbé, nemesbé művelt asszonyaink tehetik. Csak rajtuk áll, hogy így legyen.

Megyei közgyűlés. *Bornemisza László* alispán a vármegye hivatalos értesítőjében, május 3-iki kelettel, a következő hirdetményt teszi közzé:

„A m. kir. honvédségi Ludovika Akadémia tisztképző tanfolyamában, a gróf Buttler János-féle alapítványi egyik helyre vármegyénk közönsége részéről bemutatandó ifjunak, — a szabályszerűen közzé hirdetett pályázat alapján leendő megválasztása végett — rendkívüli vármegyei közgyűlés megtartása vállván szükségessé, annak határidejéül — főispán ur Ö. méltóságával egyetértőleg, folyó évi május hó 19-ik napjának és folytatólag 20-ik napjának d. e. 9 órája Rimaszombat városába, a vármegye székházának nagyertermébe tüzetett ki.

Midőn erről vármegyénk T. közönségét ezennel értesítem és a vármegyei bizottság tagjait személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérem, egyidejűleg köz

tudomásra hozom, hogy ez alkalommal még a közta-
naéskozás és elintézés tárgyait a törvény 46. szakasza
értelmében, a tárgysorozatban szabályszerűen kihirdeten-
dő és sürgős elintézését igénylő ügyek, valamint a községi
zárszámadások megvizsgálása és elintézése fogják képezni."

Polgári iskolai tanári gyűlés.

A „Gömörmezei polgári iskolai kör” folyó hó 8-
és 9-én tartotta alakuló és szervezkedő gyűlését Dobsinán.
A vármegye hat polgári iskolájából jöttek össze a taná-
rok és tanítónők, csaknem teljes számban. Rőczey István
dobsinai állami polgári iskolai igazgató lelkes és meleg-
hangu felhívására. Az ő és dobsinai kártársainak fárda-
hatatlan tevékenysége, s az ügy iránt való lelkesedésük-
nek köszönhető, hogy a polgári iskolák reformjának kü-
szöbén összefogott erővel munkálkodhatnak úgy a fű pol-
gári, mint a felsőbb leányoktatás érdekében.

A gyűlést 8-án d. u. 6 órakor előérkezlet előzte
meg. Rőczey István vezetésével, melyen a másnap tár-
gyalandó ügyeket megbeszélve: előkészítették a gyűlés
ügyrendjét, s egyhangulag megállapodtak a megválasz-
tandó tisztviselők személyeiben.

A két órán át tartó értekezletet ismerkedési estély
követte, melyen a legjobb kedélyhangulat, s a legőszi-
tebb esatlakozás melege áradt át. A felköszöntők egész
sora hangzott el, melynek mindenike a közös együtt-
érzésről, egymás iránt való tiszteletéről, szeretetről, s a
polgári iskolák ügye és eszméje iránt való lelkesültségről
tanuskodott. Az itt való ünnepeletésből kiváló rész jutott
a jelenlevő hölgytagoknak, kik állandóan központjai vol-
tak a figyelemnek.

A gyűlés 9-én d. e. 8 órakor a városháza díszter-
mében kezdődött, a városi intelligencia nagy számu részt-
vétele mellett. Rőczey István, mint a szervezés kezdemé-
nyezője, nagyszabásu megnyitó beszédében reámutatva a
polgári iskolák jelenlegi helyzetére, kifejti azon okokat,
melyek szükségessé teszik a polg. isk. tanárok tömörülé-
sét: felhívja a tagokat, hogy az „Országos polgári isk.
egyesület” egyik szervez. tagjaképpen, a polgári iskolák
és tanerők erkölcsi és anyagi előbbvitelére céljából: a
„Gömörmezei polgári iskolai kört” alakítsák meg.

A jelenlevő 34 tag egyhangulag kinyilatkoztatja,
hogy a körbe belépnek Erre Rőczey István Perjessy
László nagyrőzei polg. és keresk. iskolai igazgatót, aki,
mint az „orsz. polg. isk. egyesület” alelnöke, a központ-
ban minden törekvésnek leginkább képes hatályt sze-
rezni. — a legmelegebb hangon elnökké ajánlja. A kör-
gyűlés nevezett általános lelkesedéssel választja meg
elnökévé.

Perjessy László az elnöki széklet elfoglalván, meg-
köszöni a bizalmat s kijelenti, hogy szívet-lelekkel mun-
kálni fog a polgári iskolák érdekében azon ellenáram-
latokkal szemben, melyek egyike eddigi legújabb alásü-
lyeszteti, másika eddigi működése köréből kizárni óhajta.

Beszéde berekesztésénél a kör megalakulását hiva-
talanosan kimondja. Ezután Halassy Jenő titkárá, Halassy
Gyula pénztárossá egyhangulag megválasztattak.

A szervezkedés megtörténtevel Szontagh Gyula dobsi-
nai polgármester lendületes szép beszédben „szíves Is-
tenhozzát”-tal üdvözölte a „polg. isk. kört”, s munkálko-
dásukra eredményt kívánt.

Perjessy elnök erre felel, hogy Dobsina már
eddig is mily sok áldozattal bizonyította a nevelés ügye
iránt való érdeklődését, megköszöni a szíves látást s a
tanúsított jóindulatot.

Most érkezett Józsa Antal kir. tanfelügyelő távi-
rata, melyben sajnálatát fejezi ki, hogy jelen nem lehet
a szervezkedésnél. — sikert kíván a kör munkálkodásá-
hoz. Elnök „eljen”-zés fogadta az üdvözetet.

Ezután Halasi Jenő olvasta fel az alkalomra írt
munkáját „A latin nyelv tanításáról a polg. iskolában”.

Ebben kifejti, hogy ott, ahol gimnázium nincs, ott
a polg. iskola 4 alsó osztályában ezután is tanítsák a
latin nyelvet.

A nagy körültekintéssel megírt dolgozatot élénk fi-
gyelemmel hallgatta a gyűlés, s határozati javaslatát el-
fogadva, azt a reformmunkálatnál való figyelembe vétele
végett a központhoz felterjesztési határozta.

Ezután Erhardt Henrik dobsinai polg. isk. igazga-
tó „A polg. leányiskolák s a leányok középfoku képzése”
címen a mostani leánynevelést világította meg, szaksze-
rűen fejte ki annak fejlődését a jelenkorig, s kijelölve
az utat, melyen tovább kell haladnia, hogy az egység ne
szemvedjen. A gyűlés nagy elismeréssel fogadta a kitűnő
szakdolgozatot, s Danesházy Gusztáv javaslatára elhatá-
rozta, hogy e tanulmány az orsz. központhoz felterjesz-
tessék s egyuttal felhívandó az „orsz. egyesület”, hogy
kebelében külön leányiskolai szakosztályt létesítsen, s en-
nek kivételése céljából szőlítsa fel az ország összes polg.
leányiskolai tanerőit az egyesületbe való belépésre. A
gyűlés ezen javaslatot egyhangulag elfogadta.

Az indítványok során elfogadtattak, hogy:

1. A kör a VII. osztályu polgári fiúiskola létesítése
mellett foglal állást, s a Perjessy László által kidolgo-
zott s a kör által megvitattott tantervet az „országos pol-
gári isk. egyesület” munkálataihoz alapul elfogadja.

2. A közép-leányiskolai képzés reformálendő úgy,
hogy IV. illetőleg VI. osztályuvá szerveztessék, a mostani
polgári és felsőbb leányiskolák egybeolvadjanak, egységes
tantervvel és egyenlő elnevezéssel; tanerői egyenlő rang-
körrel és fizetéssel bírnak.

3. A közs. és felekezeti polg. isk. tanerők fizetése
egyenlő alapon s arányban történjen az állami alkalma-
zotakkal, s ha ezt a fentartó hatóság anyagi viszonyai
nem engednék, a különbözetet egészítse ki segélyével az
állam, mint azt az elemi iskoláknál teszi.

4. Mindazon polg. iskolai tanerő, aki valamely pol-
gári iskolai körbe lép, mentessék fel az általános tan. egye-
sület kötelekéből, s az eddig élvezett napi és utazási
átalányok e célra adandók ki.

5. A polgári iskola a népoktatási intézetek kereté-
ből vétessék ki és helyeztessék külön tanfelügyelet alá.
Ezen alapon megindokolt indítványok, mint sür-
gős elintézésre váró határozatok, keresztülvitel végett az
„országos polg. isk. egyesület”-hez felterjesztettek

Az eredményes gyűlés ezzel véget ért. A tagok
egyrésze a déli vonattal hazaindult, míg a másik része
egy kellemes kirándulásban vett részt a délutáni órákban,
hogy annál feledhetlenebbé válják előttük a dobsinai
vendégszeretet kedves emléke.

Színház.

A városunkban Kiss Pál igazgató vezetése alatt
működő színházunk megkezdte lángha támogatás s a
közönség épen nem indokolt közönye mellett tartja elő-
adásait. Sajnálatos konstatáljuk, hogy csaknem minden
este üres ház előtt játszanak; pedig megérdemelné a tár-
sulat a közönség jóindulatú támogatását, mert néhány jó
erő is van közöttük, a többinél pedig az igyekezet és am-
biciozó pótolja némileg a tehetséget.

Szerdán a budapesti színház kitűnő bohózata
„Durand és Durand” került színre, melyben a társulat
nehány kitűnő tagjával ismerkedtünk meg. Maga a darab
a legmulságosabbak közé tartozik már témájánál fogva
is, de a humoros alakításnak is tág tere nyílik s e tért
a társulat egyik-másik tagja kellő diszkrecióval használta
föl. Közönség nem nagy számmal volt, de a jelenlevők
pompásan mulattak Szilágyi Aladár, Borbély Sándor és
Berzsenyi Margit szellemes ötletein, míg Vágó Istvánnak
alakítása (Javonon) a szó teljes értelmében sikerült volt.
Az ilyen előadások megérdemelnék a közönség nagyobb
mértvű támogatását.

Csütörtökön egy régi jó operette-et: a „Lili”-t
játszták kevés közönség előtt. A főszereplők: Plinhard
tüzér Szentmiklóssy Béla, de la Grange Bateliere: Vágó,
és Lili: Hegyessy Róza jól játszott. Utóbbi és Szentmik-
lóssy esinon énekeltek, s a kis közönség több énekrészt
meg is ismételtetett velük. Szilágyi a Hypothese gróf
szerepében tulzott. A többiek igyekeztek az ensemble-t
élvezhetővé tenni.

Szombaton „A vigécek”-et adták. Már többször
látta közönségünk e gyenge darabot, melyet csupán ne-
hány éneketet tesz vonzóvá. Ez előadás iránt már na-
gyobb érdeklődés mutatkozott, s a szereplők kissé jobb
kedvvel játszottak. Az összejáték jó volt, s a vigécek kitet-
tek magukért; nagy lelkesedéssel futják az immár nép-
szerűvé vált vigézcindulót, a jambó-betét is hatást keltett.

Vasárnap a „Csikós”. Szigligeti régi jó népszim-
műve szintén kevés közönséget vonzott; szomorú, hogy
nálunk még az u. n. vasárnapi publikum sem érdeklődik
a színház iránt. Az előadásról teljes elismeréssel referál-
hatunk, leszámítva a három részegasszony izetlen és
tilozva „beadott” jelenetét, az előadás sikerült és a sze-
replők valamennyien jól megállták helyüket. Hegyessy Ró-
za (Rózi) és Szentmiklóssy Béla (Andris csikós bojtár)
voltak az est kimagasló alakjai. Érzésteljes játékkal
és esinon dalaikkal egykép lekötötték a közönség figyel-
mét s nem egyszer zajos tapsvihart arattak. Nagy ha-
tást keltett Fabián, e régi jó színész, Kiss Bálint pa-
raszt gazda szerepében. Az est sikerében része volt még:
Szilágyi Aladárnak (Márton csikós), Erőy Lajosnak (Or-
módi Asztolt), Nádaszy Józsetnek (Benzé) és Nagy
Lindának (Karvasiné).

Hétfőn félhétárak mellett zónaelőadókép megis-
mételtek a „Durand és Durand” pompás francia bohó-
zatot. Ez előadásnak nagyobb közönsége volt, mely jó-
ízüt kaczagott a darabban előforduló szellemes ötleteken.
A szereplők ez este is jól játszottak.

Kedden „Gauthier Margit, a kaméliás hölgy”,
Dumas e régi hatásos színműve kevés közönség előtt
került színre. Igazán kár, hogy e világszerte híres da-
rabot, melyet egészen jó előadásban mutattak be, nem
élvezte nagyobb közönség. A consecuencia az, hogy ná-
lunk egészen mindegy: operette, vigjáték, bohózat, nép-
színmű vagy színmű, közönség állandóan nincs. De méltó
dicsérettel és elismeréssel kell aztán megemlékeznünk
azokról a szereplőkről, kik még a kevés közönség láttára
sem vesztik el kedvüket, s összes ambíciójukat és tehet-
ségüket érvényre juttatják szerepükben. Ezt tapasztaltuk
a Kaméliás hölgy előadásán is, s konstatáljuk, hogy a
kis közönség élénk érdeklődését az egész est folyamán
ében tartotta s lekötötte Berzsenyi Margit (Gauthier
Margit), ki teljes bensőséggel, mély érzéssel és forró
személdélyvel játszta meg nehéz, fárasztó szerepét. A kö-
zönség a sok hatásos jelenet után meg-megújuló tapssal
fejte ki tetszését. Méltó partnere volt Nádaszy, ki Du-
val Armand szerepét dicséretes igyekezettel, hatásosan
játszta. Fabián, a gyermeke boldogságára féltékeny apát
méltó komolysággal, sok meleg érzéssel személyesítette.
A többi szereplők is jól játsztak, s az előadás erkölcsi
sikere határozottan magas színvonalon állott.

Az eddigi előadások — az elsőt kivéve — arról
győzték meg bennünket, hogy egy igazán törekvő, lel-
kes kis társulattal allunk szemben, mely megérdemelné
a közönség pártfogását.

Hírek és vegyesek.

Alispán választás van a Zólyomvármegyében.
A Csipkay Károly képviselővé választása folytán ez áll-
lás megüresedett, s ma 12-én van a választó közgyűlés,
melyre a belügyminiszter: elnökként Hámos László vár-
megyénk főispánját delegálta. A nőgrádi lapok szerint
alispánná Répássy Mátyas főjegyzőt választják.

Új ref. segédlelkész. A helybeli ev. ref. egy-
háznál megüresedett segédlelkész állást Szentmártony
Daniél végzett theologussal töltötték be, ki állását e mult
hétén már elfoglalta.

Halálozások. Horváth László vármegyei alpenz-
tárnok öcsese Horváth Elek, a rimamurány-salgótarjáni
vasmű-részvénytársaság tisztviselője f. hó 9-én 51 éves
korában Özdon elhunyt; temetése számos családtag és
jóbarát ösztinte és imponáns részvétele mellett f. hó 12-én
ment végbe. — Szücs Károly, a rimaszombati társas-
élet egykor kedvelt és rokonszenves alakja, 1848-as
tiszt s később m. kir. honvédszázas, törvényszéki tiszt-
viselő hosszas szenvedés után f. hó 12-én 71 éves korá-
ban, boldog házasságának 11-ik évében elhunyt. A gász-
hírt városunkban nagy részvétellel vették tudomásul s a
törvényszéki palotára nyomban kitűzték a gyászlobogót.
Temetése ma — csütörtökön — délután 4 órakor lesz.
Az egykor dalás alak, mindig tréfás, kedélyes „Károly
bácsi”, ki az ő katonai, harezias élményeit mindig szel-
lemesen adta elő, s a társaságokban pompás ötletei és
magyaros nyíltsága révén mindenütt kedvelték, most már
„esendes ember” lett, s sok régi barátja részvétele kíséri
öt az örök nyugalom helyére. — Schweitzer Dávid hely-
beli vásárberői családját is gyászset érte; atyja Schweitzer
Dávid folyó hó 9-én tudólobban néhány napi szenvedés
után elhunyt. Temetése izraelita polgártársaink nagy
részvétele mellett f. hó 10-én ment végbe.

Köszönet és elismerésnyilvánítás. A vallás-
és közoktatásügyi magy. kir. miniszter a rimaszombati
takarékpénztárnak, a gömörmezei nép-és iparbanknak,
Baksay István királyi tanácsosnak és Fábry Jánosnak a
rimaszombati egyesült protestáns gimnázium részére
tett alapítványért, illetve adományaiért, továbbá dr. Szabó
Samu megyei t. főorvosnak a közegészségtaannak a gym-
nasiumban való előadásaért elismerését és köszönetét
nyilvánította.

Közvacsora. Azon alkalomból, hogy a rimaszom-
bati takarékpénztár ez időszert legregibb tisztviselőjé-
ről, Lengyel Samu pénztárosról az intézetnél eltöltött
huszonötödik szolgálati évforduló napján szép emlék-
tárggyal emlékezett meg, a széles körben közszertetben
álló derék pénztáros barátai is megünnepelelték. Szomban-
ton, e hó 8-án a Három Rózsa nagy étkező termében
mintegy ötvenen gyűltek össze, hogy a jóbarátunk sze-
renesét kívánjanak. Az összejűltek nevében Törköly
József közs. iskolai igazgató mondott szép felköszöntőt,
melyben kifejezést adott annak a benső rokonszenynek,
mely a társaság jelenlevő idősebb tagjaiban huszonöt év
óta fennállott, mely idő alatt Lengyel Samut ama régi
baráti kör mindig központnak tekintette. Utána Dr. Veres
Samu tanár köszöntötte föl az ünnepelet, kinek rokon-
szenyes egyénisége nemesak a kortársakat, hanem az
ifjabb nemzedéket is a maga körébe vont, mely gyer-
meki szeretettel és ragaszkodással viseltetett iránta min-
dig. A legeslegifjabbak közül Vallentyiny Dezső adott
meleghangu kifejezést érzelmeinek, míg Hamaliár Lajos
szép szavakkal méltatta azokat az érdemeiket, melyekből
az elismerés koszorut fon az ünnepelet homlokára. Szép
felköszöntőket mondtak még Kostyál Gyula, Percz
Samu, Henney Kálmán, Török László, Rárossy Gyula
dr. és Pólya László. A meleg érdeklődés és kegyelet po-
harát is kiűrtették az est folyama alatt, midőn Hamaliár
Lajos szívből fakadó hangon megemlékezett azokról az
aggodalmakról, melyek városunk egyik vezérő egyénisé-
gének betegyája felé terelték a közfigyelmet. — A társa-
ság a késő éjjeli órákig maradt együtt a leglelkesebb
hangulatban.

A tiszáninneri ev. ref. egyházkerület
mult hétén tartotta Miskolczon tavaszi közgyűlését, melyen
városunkból is számosan jelentek meg. Ott volt Farkas
Ábrahám földbirtokos, Czinke István ev. ref. lelkész,
Bodor István főgyimn. igazgató stb. A közgyűlésen a
gömöri egyházmegeye a pelsőci agy pásztor a szelid lel-
ki Szentpétery Sámuel lelkésznek egy újabb nemes ado-
mányát jelenti be. Ugyanis ezer fit alapítványt tett a
pelsőci egyháznál, egyházi és iskolai célokra úgy, hogy
az összeg 60 esztendeig a kerület pénztárában kezeltes-
sék, évenként 10 frt a kamatból a pelsőci egyház részére
folyóvá tétessék, a kamat többi része pedig a tőkéhez
csatolva, 60 évig a tőke növelésre forditassék. Tárgyal-
tatott a Csizy Miklós simoni tanító ügye is, s az egy-
házmegeye határozatot, melylyel Csizy pályázati jogosult-
sága és nyugdíj igénye meghagyása mellett állásából
elmozdítottatott, a kerület helyben hagyta. A közgyűlés
után bankett volt, melyen többek közt Farkas Ábrahám
és Czinke István nagy tetszéssel fogadott szép pohárkö-
szöntőt mondott.

Az új pénztintézet. A „Gömörmezei takarékpénztár
és hitelbank” igazgatósága mult szerdán tartotta
első ülését, melyen igazgatósági elnökké egyhangulag
Stolez Mártont, helyettes elnökké: Dr. Fodor Bélát, az
intézet ügyészévé pedig: Dr. Cziner Miksát választották.
Az új pénztintézet pénztárnoka Burszky Sámuel lesz.

Térszene. Városunk főterén már megjelentek a
mult hétén a tavaszi saison hírnökei. Hetenként 3 este
Balogh Károly zenekara a főterén szórakoztatja a sétáló
közönséget kitűnő muzsikájával.

Közgyűlés és táncmulatság. A „putnoki
önkéntes tűzoltó egyesület” 1897. évi május hó 16-án,
vasárnap a putnoki fűrdő helyiségeiben tartja közgyűlé-
sét, mely után táncmulatságot rendeznek. — Program:
D. u. 2 órakor diszkivonulás a piactérről, zenével; d. u.
3 órakor közgyűlés; d. u. 4 órakor jutalmakkal egybe-
kötött verseny-kuglizás; este 8 órakor a táncmulatság
kezdeté. — Belépti-díj: a táncmulatságra személyenként
1 korona, a versenykuglizásnál 6 dobásért 40 fillér.

Műterem. Lapunk egyik munkatársa megtekintet-
te a napokban Stelkovich István helybeli fényképésznek
a Losonczy-utczában fölállított műtermet, mely alkalom-
mal azt az örvendetes tapasztalatot szerezte magának,
hogy a műterem a mai kor kívánalmainak teljesen meg-
felelő műzléssel van berendezve, s így a legkényesebb
igényeket is képes kielégíteni. A pompás fényképészeti
műtermet melegen ajánljuk városunk és megyénk közön-
ségének jóindulatú figyelmébe.

Siremlék leleplezés. Vettük a következő meg-
hívót: A „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” fe-
lejtethetlen lánglelkű titkáranak Dr. Kostenszky Géza
urnak örök nyugvóhelyét díszes siremlékekkel jelöli meg,
melynek ünnepélyes leleplezése Nyitraán, a temetőben
1897. évi május hó 23-án délelőtti 11 órakor fog meg-
tartatni. — A kegyeletos gyászünnepeyen a „Nyitrai
Daloskör” fog alkalmi dalokat énekelni és gyászünnepi
beszédet Craus István országos képviselő, a F. M. K. E.
ügyvivő alelnöke mond. — Hazafini bizalommal kérjük
a magyar nemzetet, hogy vegyen részt ez ünnepélyen, me-
lyen nemzeti ügyünk egyik leghívőbb bajnokának sírjához
az emlékező kegyelet nemes érzelmeivel óhajtnak egybe-
gyűlni. — Nyitraán, 1897. évi április hó 28-án. Craus
István, országos képviselő, a III. oszt. vaskoronarend
lovagja, a F. M. K. E. ügyv. alelnöke. Lőrinczy György,
a F. M. K. E. titkára.

Meghívó Gömör-Kishontvármegyei gazdasági egye-
sület május hó 19-én, d. e. 11 órakor Rimaszombatan,
a vármegyeház nagytermében tartandó rendes közgyűlé-
sére. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki előterjesztés az
egyesület eddigi tevékenységéről. 2. Alapszabályok módo-
sítása. 3. Választások. 4. Mult évi számadások beterve-
zése és folyó évi költségvetés megállapítása. 5. Folyó
ügyek és indítványok tárgyalása. Tekintettel arra, hogy
a közelebbi vármegyei közgyűlésen a gazdasági egyesület
szervezetét különösen érdeklő ügyek fognak tárgyalatni,
a végrehajtó-bizottság határozatából, vármegyei fő- és al-
ispán urakkal egyetértőleg az egyesületi közgyűlés, a vár-
megyei közgyűlés I. napján, d. e. 11 órakor a megye-
gyűlés ez időre való felfüggesztésével a vármegyeház
nagytermében fog megtartatni. Putnok, 1897. május 6.
Gróf Serényi Béla, gazdasági egyesületi elnök.

Járdaépítés. A Tompa Mihály-utca cipőporútó, tyukszemgyártó hegyes kövezetét már felszedték, s be- szállították a lapos, kocka-járdaköveket, melyek elhelye- zése már folyamatban van, s a Tompa-utca nemsokára tisztességes járdával lesz ellátva, a mit városunk közön- sége bizonyára méltó elismeréssel és jóleső örömmel vesz tudomásul.

Vívó órák. Zolnay Viktor, a jeles vívótanárnak, ki mult nyáron hosszú ideig időzött városunkban, s a vívó- sport híveit sok sikerrel oktatta, ismét ide érkezett, s május hó 15-ikén megkezdte a kurzust. Úgy halljuk, hogy számosan jelentkeztek előzetesen is, kik a kurzus- ban részt venni óhajtanak. Az órák ugyanabban a helyi- ségben tartatnak, melyet a vívómester mult évben is bé- relt e célra. (özy. Báthory Ferenczné háza Ferenczi- utca). Az idő tetszés szerint határozható meg Zolnay kipróbált kitűnő vívómethodusa bizonyára sok amatőrt fog vonzani.

Lopás. Deutsch Sámuel berzétei kereskedő zárat- lan boltjának pénzeszközeiből a mult héten 12 frtot el- loptak. A csendőrség a tettest, erélyes nyomozás után Nagy János ottani lakos személyében kiderítette s a nála talált 6 frt 22 krt elkobozta, a tolvajt pedig be- jelentette a rozsnyói kir. járásbírósnak.

Betörés. Kromberger József rozsnyói lakos bolt- jából a napokban ismertlen tettesek számos zseborát tolvajlottak el. A kár 244 forintra rug. A nyomozás megindított, de eredményre ezideig nem vezetett.

Dinamitrobbanás. Felső-Hangony községben f. hó 4 én este 9 órakor Balyi László odaváló bírónak az istállójában dinamitrobbanás történt. A robbanás 2 lovat agyonütött. A kár 320 forintban állapított meg. A megejtett nyomozás eredménytelen, mert daczára, hogy az udvarban két gazda lakik és a robbanás idején töb- ben az udvarban voltak, még sem tudták a robbanás felől felvilágosítást adni. A nyomozás tovább folyik.

Előmunkálati engedély meghosszabbítá- sa. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Mandel Gyula, Hoffmann Sándor Quittner Vilmos vállalkozóknak, a m. kir. államvasutak Tiszolez állomásától a murányvölgyi helyi érdekű vasút Murány állomásáig vezetendő helyi érdekű rendes nyomtávu gőzmozdonyu vasutvonatra meg- adott előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számi- tandó további egy év tartamára megújította.

Városi apróhírek. Az országos bányászati és kohászati kongresszusnak városunkban az év folyamán leendő megtartására nézve a mozgalom már megindult s a legközelebb megtartandó képviselőtestületi közgyűlés a program megállapítása végett rendező-bizottságot nevez ki. — Holländer Lajos, a helybeli regáléépületek főberlője, a Széchenyi-kert alberlője érdekében, berleengedés iránt kérvényt nyújtott be a városi tanáshoz, hogy a fürdő- épületben eszközölt javítási munkálatok által okozott vesz- teség némi részben kárpótolassék, mivel azonban főberlő az épületeket nem külön-külön, hanem együttesen bérelte ki s előbbi kérelmére már költséges javítások eszközöl- tettek: kérvényét a városi tanács elutasította. — Örö- mel konstatáljuk, hogy a pusztaszabadjai gazdasági épü- let munkálatai már folyamatban vannak. — A városi tanács nem régiben elhatározta, hogy a kertészlakot az igényeknek megfelelőleg kibővített, újabban azonban ar- ról értesülünk, hogy a kibővítés iránt tett intézkedések beszüntetése végett javaslat tétetett a városi mérnök által, a ki az építkezés helyett inkább a „Dianna tündő“-ben rossz karban levő vízvezető esőveknek ujjakkal való pótl- fását látja szükségesnek. — Ertesülünk szerint a hely- beli járásbíró új épületre vonatkozó tervezet már elkészült s a munkálatok keresztülvitelére a kellő intézkedések megtétek.

Új könyv. „Van-e más világ“ ezimel Tölvölgyi Titusznak egy, a spiritualismus terén mozgó munkája jelent meg. Sok mindenféle oly dolgokat mond el benne, melynek elhívéséhez hozzá szokva még nem vagyunk, de mert sok történet már és fog történni a nap alatt, természetfeletti titkok bírálatására magunkat hivatottak- nak nem érezzük. A könyv 16 ivnyi tartalommal az „Országgyűlési Értesítő kő- és könyvnyomdájá részvény- társaság“ kiadásában jelent meg. Kapható minden könyv- árusnál, avagy megrendelhető a kiadóhivatalban, Buda- pest, IV. Vármegye-utca 11—13. sz. Ára 1 frt 50 kr.

Hivatalos közlemény.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetmény.

544. sz. A felügyeletem alatt álló nagyrőzei kir. járásbírósnak megüresedett 1 frt esetleg 1 frt 50 kr. napidíjjal alkalmazandó telekkönyvi átalakító díjnoki ál- lásra a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszter úr f. évi április hó 29-én 24908. I. M. III/B szám alatt kelt magas rendelete folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajt- ják, hogy elméleti képzettségükről, a telekkönyvi vizsga letételéről, gyakorlati ismereteikről, a hivatalos magyar nyelven kívül a tót nyelv bírájáról, a helyszíni felvéte- lekben, számvitelben és a mértan elemeiben való jártas- ságukról szóló okmányokkal felszerelt sajátkezűleg írt kérvényeiket ezen hirdetménynek a hivatalos lapban há- romszori közzétételétől számítandó két (2) hét alatt hoz- zám annál inkább nyujtsák be, mert a később beérkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1897. évi május hó 7-én.

Kubinyi Aladár, kir. törvényszéki elnök.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetmény.

471. sz. — A felügyeletem alatt álló tornallyai kir. járásbírósnak megüresedett s az 1893. IV. t.-cz.- ben megállapított illetményekkel javadalmazott irnoki ál- lásra a kassai kir. itélő táblai elnök ur ó méltóságának folyó évi április hó 17-én 1057. szám alatt kelt rende- lete folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t.-cz. 1. és 19. §§-aiban meg- határozott feltételeket, hadkötelezettségi viszonyukat s ed- digi szolgálataikat igazoló okmányokkal felszerelt folya-

modvényaikat, melyben az ügy. szab. 5. §-ában felsorolt esetleges sógorsági vagy rokonsági viszony is felemliten- dő, az ugyanazon §-ban szabályozott módon, jelen hir- detménynek a hivatalos lapban leendő harmadszori meg- jelenésétől számítandó négy (4) hét alatt hozzám annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a később érkező kérvé- nyek figyelembe vétetni nem fognak.

Megjegyzem, hogy ezen állásra csak oly egyén fog kineveztetni, a ki a telekkönyvi vizsgát sikerrel letette és hogy a hasonképzettséggel bíró kiszolgált és igazol- ványval ellátott altisztek az 1873. II. t.-cz. értelmében elsőbbséggel bírnak.

Rimaszombat, 1897. április hó 22-én.

Kubinyi Aladár, kir. törvényszéki elnök.

Felelős szerkesztő: RABÉLY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Nyersselyem bász ruhákhoz való kelmet 8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig egy teljes öltönyre. — Tussors- és Shantungs-Pongese valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként. sima, esikós, kockázott, mintázott, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban stb.) a megrendelt áru postabér és vámmentesen a hához szállítva, mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba ezimzett levelekre 10 kros, levelező-lapokra 5 kros belvæg ragasztandó Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek

Árverés!

A **Kalla Mihály csödtöme- géhez** tartozó rimaszombati Kossuth- utczai emeletes ház 7370 frt. — és a Ferenczy-utcza ház s kert 5335 frt 50 kr. kikiáltási ár mellett **1897. június hó 10-én** délelőtt 10 órakor fog a **telekkönyvi hatóságnál** megtar- tandó árverésen eladatni.

Az árverési feltételek ugyanott, valamint alulirt tömeggondnoknál is megtekinthetők.

Rimaszombat, 1897. április hó 29.

Kishonhy Gyula,

2-3 csödtömeggondnok.

Szeplő, májfoltok, sömör

eltávolítására, **aroz-, kezek vörössége ellen, pörsenések (vimmerli), atkák (mitesser),** s más bőrtisztálanságok elhárít-ására megszüntetésére, a bőr puhasága, finom- ságának emelésére az általánosan ösmert kitűnő hatású **Dr. Spitzer-féle** javított **aroz-kéz- kenőcs** használható csak eredménnyel. Egy próba-tégely ára **40 kr.**

Száj, fogak, foghús

ápolására, jókarban tartására a tudományos alap- on összeállított „**Antiseptikus fogpor**“ nagyszerű eredménnyel használható. Megszünteti a fogfájást, meggátolja, eltávolítja a fogakon le- rakódó borköképződést, antiseptikus tulajdonsá- gánál fogva elejét vehetni a szájban könnyen képződő erjedésnek, rothadásnak, savképzésnek. Előmozdítja a fogak épségben tartását, a szájnak kellemes üdöséget kölcsönöz. Egy doboz **35 kr.**

Kitűnő illatszerek

(Parfeumok) **Ilang-Ilang, Heliotrop, Ess- Bouquet, orgona** stb. csinos üvegekben **30, 50, 80 kr. 1, 2, 3** frtért minőség szerint.

Gyógyszertár, chem. labo- ratorium CSETNEKEN.

1-*

Hirdetmény.

76. tkvsz. — A rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a **tiszol- czi ág. hitv. evang. egyház** végrehajthatónak **néh. Szlabej József** tiszolezi volt lakos örökösai ellen jogutódi végrehajtást szenvedő elleni 55 frt tőke s jár. iranti árverési ügyeiben a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében a ri- maszombati kir. törvényszék területén levő Tiszolcz köz- ségben fekvő s a tiszolezi 451. stjkvben A 4 sor 4530 és 4531. hrsz. alatt Roszjár Pál javára 40/80-ad, kk. Szmik Mária 5/80-ad, kk Szmik András javára 5/80-ad, kk. Szmik János javára 5/80-ad, Szmik Pál javára 5/80-ad, Kuchta Pálné, Szmik Julia javára 4/80-ad, Kriska Já- nosné, Szmik Judit javára 4/80 ad. Matzko Györgyné. sz. Szmik Anna javára 4/80-ad, kk. Szmik Zsuzsanna javára 4/80-ad, kk. Szmik Mária javára 2/80-ad és kk. Kuchta Pál javára 2/80-ad részben felvett ingatlanból, ezeket néhai Szlabej József jogán megillető felerészre 389 frt, továbbá a tiszolezi 1348. stjkvben Szlabej Mihály javára 9/36-od, Szlabej András javár 9/36-od, Szlabej János ja- vára 3/36-od, Szlabej István kk. javára 3/36-od, Lopejszky János javára 6/36-od, Glaviez Jánosné, Szlabej Mária ja- vára 2/36-od, Szlabej Sámuel kk. javára 2/36-od és kk. Szlabej Pál javára 2/36-od részben felvett A) 1—3. sorsz. 1177. 1640. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. hrsz. számú ingatlanokra és a 4. sorsz. alatti erdő és legelőilletőségre a 193 frt és végre a tiszolezi 1349. sz. tjkvben foglalt s felerészben néhai Szlabej József jogán, felerészben pe- dig Szlabej Sámuel jogán Gottlieb Lajos és Szekeres Fe-

renez tulajdonán felvett A) 1 sor. 3621., 3622./a hrsz. alatti ingatlanra a 18 frt kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1897. évi május hó 17-ik napjának** d. u. 2 óráját tűzte ki, mely alkalmommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 38 frt 90 krt, 19 frt 30 krt és 1 frt 80 krt kész- pénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt ovadékké- pes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1897. évi január hó 29-én.

Aldorffer, kir. tszéki bíró.

HERB ISTVÁN

gépész-lakatos és kovács műhelye
Rimaszombat, Losonczi-utca.

Tisztelettel hozom a nagyközön- ség tuda- mására, miszerint **Rimaszombatban, a Losonczi-utcza** „Zöldfa“ **laktanyá- val szemben levő Fudella-féle ház- ban f. év május hó 1-én** a mai kor ige- nyeinek megfelelő

gépész-lakatos

és kovács üzletet

nyitok. — ahol is minden e szakba vágó dol- gok készítését, u. m. **épületi lakatos munkák, kocsi-vasalások és lópat- kólásokat,** valamint mindenféle **gazda- sági gépek javítását** elvállalom.

Rimaszombatban, 1897. április 28. án.

Kiváló tisztelettel

3—3

HERB ISTVÁN.

Hirdetmény

363. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1896. évi 5315. 13213. számú végzése következtében **Az első magyar álta- lános biztosító társaság** javára **Stelkovicz László** ellen 60 frt 99 kr. 60 frt 99 kr. s jár. erejéig 1896. évben foganatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 800 frtra becsült szarvasmarhából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rszécsi kir. járásbíró 3195./ 1896. 641./1897. számú végzése folytán 38 frt 95 kr. és 60 frt 99 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. és 1896. okt. hó 16 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 73 krtban bíróilag már megállapított költségek ere- jéig. Alsó-Hangonyon, alperes lakásán leendő eszközölésére **1897. évi május hó 20-ik** napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Rimaszecs, 1897. évi május hó 3.

Kovács Géza, járásbírói vjhajtó.

Haszonbérbeadás.

Gömörvármegyei **Berzete** és **Rudna** községben **Máriássy Margit** és **Gömörvármegyei Ida** tulajdonát ké- pező **540 hold föld és rét** s mint- egy **600 hold erdőben a sza- badterületeni legelő 1897. ok- tóber hó 1-től** a következő évekre kiadó.

A haszonbérleti feltételek iránt ér- tekezhetni **Fáy Lászlónál Nyús- tyán** és **Gömör Olivérnél Bu- dapesten, Damjanics-utca 51.**

3—3

Hirdetmény.

134. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. járásbíró 1896. évi 42431. szá- mu végzése következtében **Kiss Albert** által képviselt **Szabó Gyula** javára **Komjáthy Miklósné** ellen 250 frt s jár. erejéig 1897. évi január hó 13-án foga- natosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 645 frtra becsült zongora, butornaműek, kendertörő vashengerből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1118. 1897. sz. végzése folytán 250 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi július hó 22-ik napjától járó 6% kama- tai és eddig összesen 33 frt 51 krtban bíróilag már meg- állapított költségek erejéig Gortva-pusztán, alperes laká- sán leendő eszközölésére **1897. évi május hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hiva- nak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszecs, 1897. évi május hó 4-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.